

la galeria

REVISTA SEMANAL

Redacción y Administración
CERVANTES, 2 (Entl.º)

PRECIO: 15 CTS.

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batllósera, Ingenieros, 3.

Avui, vespre de caure la Censura

Poríem haver escrit malament la capçalera en dir "vespre de caure la Censura", car és el general Marzo, ministre de Governació, qui primerament féu la insinuació d'una possible i immediata supressió d'aquesta mordaça que ofega els pulmons de la intelligència. I sapígitu tenim tots que "suprimir" no és el mateix que "caure". La supressió depèn d'una voluntat, d'un volguer o no volguer; el caure és de quelcom estrany a l'albir; es cau perquè es bada; per esgotament i cansanci; per la traveta d'un enginy; pel retop d'una força inesperada, etz.

La Censura doncs al nostre país, caurà; no serà pas suprimida. Bo i sortint la decissió d'un ministeri de civilitat marcial; bo i volguent el principi d'iniciativa els generals que ens perpetuen la Dictadura sota una faisó de dolça aparença, com de dret els hi pertoca pel títol d'estrategues que ostenten; malgrat l'ésser masella la premsa, que davant l'arbitrarietat contra un contrafrere i les imposicions generals, mai tinguérem (i hom no parla pels xics) l'avinentesa d'un silenciar-se només que durant pocs dies, temps suficient per promoure el trasbals; amb tots els però imaginables que ixen processalment davant dels ulls; la Censura no serà suprimida. Supressió vol dir anul·lació, vol dir esborrar, tornar quelcom al no res. —Serà suprimida la Censura?

Nosaltres temem que no; veiem sola-

ment que la Censura caurà; i el caure no és pas supressió, no és pas desaparició. Molts i moltes de les coses que cauen s'aixequen o les reincorporen. —No serà pas això el que pot ocórrer amb aquest parèntesi que demà ens obriran dintre la palestra de la Llibertat?

El temor naix del pessimisme i aquest l'engendren la tenebrositat de les coses fosques. —Per ventura alguna lluminària flambolant ha despertat l'horitzó que demà lluirà?

Més ens creuríem que encenen els ciris i les atxes que acompanyaran les despulles d'una Llibertat, degollada abans de gaudir el dret de la seva existència.

Ens posem amb aquest aire, tenim aquest rezel, recolzats als fets terms de veure com per damunt de la suspensió de la Censura, hi sura un Còdigo penal, voluminós i feixuc, ben poc adient amb les gràcies generoses de la Llibertat.

I parlem encara de les coses fosques que engendren la tenebrositat i el pessimisme. Cada dia que s'escuma, sentim com els falaços cacics parlen de temps desmemoriats i de contubernis i experiències que porten ben fadigada i nafrada la nació. —No és el mateix govern que sota una màscara sornaguera prepara la més forta tupinada que mai hàgim vist, de bracet amb el catalanisme lliguero, que pretén aguantar la

momificació ancestral d'Espanya?

Petites busques que voleien, pla ens diuen de com serà l'esència de la Llibertat que ens regalen! Una altra vegada serà practicada l'enganyifa del "dóna-i-pren"; tinguin però cura els qui la practiquen que, com se sap, el "dóna-i-pren" porta a l'infern; i recordin encara més: que la gent del poble som sants i minyons, i a "sants i minyons, no cal prometre si no els hi dons". Al capdavant haurem d'agrair però tots aquests estira-i-arronces; car és així que fins se rompen les més dures peces!

La Censura però, demà caurà. —De qui serà l'honor de fer-la caure? Es anònim. Ningú i tots hi hem treballat; fins llurs partidaris (res no hi ha que li en manquin) han col·laborat a suspendre-la. Era ja, de tants anys de soportar-la, una nosa; un embafament que tapava àdhuc la transpiració física; tots la trobàvem llefiscosa, un enfarfec; els seus encarregats i servidots, també. A ells mateixos els portava de tarot-lirot; també, com nosaltres, ells passaven les angoixes; vegades per les subtilitzacions sublimades; vegades pels jocs dels cacics que d'una manera o altre (virulent o manyaga) trobaven la fórmula de fer de la Censura un estilet propi.

Nosaltres que som lliberals a tot serho, l'avorrim de cor, profundament la Censura; és un tutelatge repugnant, oprobios; degrada en tanta manera l'ho-

me, que de criatura racional i superior, el fa un autòmata, res més que buscador de la minestra diària, igualment que qualsevol altre animal inferior. A l'home, criatura d'esperit ample i volada alta, el trastorna fent-lo una bèstia estúpida que sols rumia l'ocasió o l'enginy de burlar el seu caçador, el censor.

Fàstic fa la Censura; pena els seus funcionaris, horror l'inventor i imposador d'ella.

Ni mai més que ressuciti, si demà en caure es trenca el coll i es mor!!

La Censura veritat, la Censura que posa mesura, que aconsella bé els homes, ensenyant-los-hi el camí de la veritat i de la perfecció, la tenim a la pròpia consciència i a la consciència col·lectiva dels nostres semblants; és aquella veu secreta que ens repta o aplaudeix, segons els nostres actes, aquell detx superior que sol guspirejar a les ninetes dels ulls. Els nostres semblants la manifesten amb una mena de manera afectiva, o una instintiva desviació; mai estudiada, que així siguent, és renecor o enveja.

* * *

Avui però, vespre de caure la Censura, llancem les campanes al vol; que

retrunyín ben fort, que esbargeixin l'aire perquè mai més torni.

Cultivem i fem-nos capaços de la Llibertat que ens pertoca, perquè som homes. Si volem aguantar aquesta categoria hem de pujar cap amunt; no de ramada i amb un pastor que gairebé sempre se fa cacic, sinó lliures, amb el front alt i la mirada serena que és com se coneixen els homes.

Saludem però l'aurora de dema!!

Potser sí, de demà endavant vindrà la supressió de la Censura perquè s'hi posarà tota la voluntat del poble per anorrear-la, que és qui ho pot fer. Potser sí deixarà de funcionar la voluntat d'un home, d'un ministre, d'una institució, per aixecar-la, i en canvi sorgirà el cant de tots en victòria transcendental, celebrant el seu absolut esclafament!

Valdement fos ara!!

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Mayà, en **sacs precintats**, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

Perquè la serp és l'emblema de la medicina

per JOSEP BRÚ

Entre els atributs amb que s'orna el caduceu medical, la serp hi ocupa una plaça de primera fila, per no pas dir la plaça principal. I és amb aquest article que jo em proposo explicar als llegidors de LA GALERIA el perquè d'això, posat el cas que ells no ho sàpiguen.

Jo en diré el seu simbolisme altament rel·ligiós. Però, jo no faré pas com el conegut Marcel Baudín que ha trobat, o ha cregut trobar, aquesta representació medical en la més llunyana prehistòria, determinant-ne amb més o menys exactitud el seu sentit ritual. Segons la seva teoria, ell agropa la serp medical a les constel·lacions del zodíac, als paranatellons, i a les Cases del Cel, de acord amb això amb el convencional Dupuis qual voluminosa obra "Origen dels cultes", relaciona totes les rel·li-

gions amb els planisferis celestials, així com també als quadres mitriacques.

No; jo no vull pas embrancar-me en teories massa enlairades, car tinc por de perdre-m'hi. Jo em quedaré dins una esfera més terrenal, i el que faré serà intentar explicar per un misticisme natural el simbolisme que em sembla que es troba en la base de la figuració de la serp en la càtria, que és un culte universal. Es el culte de la serp, l'ofioladuceu medical.

L'home primitiu, i mateix el civilitzat dels primers capítols de la història escrita, ha posat sempre la seva adoració, el seu agraïment o el seu temor, en quatre coses, en quatre símbols. Ell n'emmanllevà dos als elements, i així fou com adorà el Foc i l'Aigua. Aquests dos elements foren els que engendra-

ren els dos altres, l'Aire i la Terra. Totes les filosofies a l'estudiar l'origen del món donen com causa primera i essencial el foc i l'aigua, quals diferents combinacions han produït el món; l'aigua figurant la purificació i la fecunditat.

Dins l'ordre natural, l'home ha magnificat el falus que ha representat l'univers en perpetua devenir, la vida tendent sempre a continuar-se, a estendre's, a créixer. Després, desitjant materialitzar un pensament de moral pura, l'home ha venerat la serp. I aquest animal, que se'l troba en totes les religions primilives, esdevingué un dels accessoris en les cerimònies religioses, quan pas ha sigut ell tot sol objecte d'un culte particular. La medicina primitiva fent part íntima dins les religions, la serp no podia pas mancar d'entrar-hi com a simbolisme i emblema.

La serp és un ésser misteriós, estrany. Ell sembla dotat d'una potència extraordinària. Amb la seva mirada ella fascina als altres animals. La seva marxa és silenciosa. Com dins un element ella entra dins la terra afirmant-se així un geni "ctonià"; recordaré també al llegidor la relació que hi ha entre aquest animal i la vida del més enllà en totes les religions primitives i clàssiques. Ella sap on són els tresors amagats, i ella coneix també on es troben les deus de l'aigua viva. La seva mocegada és perillosa, i és considerada terrible i benefactora a la vegada. I, superior a tots els altres animals, ella posseeix una voluntat, una intel·ligència i una força veritablement sobrenaturals.

Es així com es presenta la serp baix el punt de vista general i místic. Sota la forma del "úreus", ella dominà, en Egipte, la diadema dels déus i dels reis. I si hem de creure a Herodot, els egipcis mantenien dins els temples a les serps sagrades que eren afectades al culte de Kneff-Agatodemon.

I anirem veient l'estreta relació entre la serp i l'art medical. Kneff-Agatodemon representa el principi benefactor com ho indica l'etimologia del seu nom. Kneff-Agatodemon és l'emblema de la vida, de la salut, de la joventut. Es ell qui també per un igual simbolitza l'eternitat, l'infinit, l'incertitud. Com entre els fenicis, era figurat per una serp que es mocega la cua, indicant el sentit de l'aital figuració, que el món, no haguent tingut un començament, no tindrà mai un fi. Els fenicis també feien homenat-

Es vend Una llibreria molt acurada a Port-Bou.

Tota mena de detalls a
F. COROMINAS

Carretera de Rosas, 24 — FIGUERES

ge a una divinitat serpentiforme, una mena de bon geni benfactor amb que atribuïen al déu Exmun, l'Esculapi fenici i probable avant-passat del Asclepiós grec.

Qui no coneix l'història de la serp, per la qual la primera dona fou seduïda? Ella era sota la forma de mal geni, com més tard ho seran Tifó, Arimann i el mateix diable. Qui no coneix l'història de la serp d'aram de la que Moisés en féu ús per guarir als israelites de mocegades verinoses? En els semites, en efecte, la serp és, per excel·lència, l'animal intel·ligent, fi, subtil, murri. Considerant-la desproveïda de malícia, se la mira com sàvia i bona concellera, car ella no ignora res dels secrets de la Natura. Geni terrestre, ella coneix les herbes medicinals i les herbes metzinoses d'on en treu el veri amb que es defensa. I és per això que precisa tenir fe en els seus coneixements medicals i màgics; ço que entre gents primitives és el mateix.

Dins la concepció de geni benfactor, la serp participà a les festes dionisiàques. Belles jovenetes, les canéfores, que pertanyien a les millors famílies, portaven serps dins les corbelles. En els misteris d'Eleusis i en les emocionants cerimònies amb que eren il·lustrats els rites òrfics, les serps també hi tenien un gran rol a jugar-hi. I res diré de les que es trobaven en el temple de Epidaure perquè ja són més que conegudes per fer-ne aci altra lleugera menció.

La serp, després sempre, apareix doncs com un ésser benfactor. Ella atrau la felicitat en els indrets on és. Eneas, veient una vegada una serp damunt la tomba del seu pare, es demana si aquest animal és el geni del lloc o bé el geni familiar del seu pare mort.

Doncs, amb aquestes condicions, la simpatia acordada a les serps, el fetisme del que era objecte l'animal, se imposava a la representació simbòlica de la medicina. Considerat un ésser bó, —cal recordar que l'odi a la serp és fill del cristianisme— posseïdor de secrets admirables, el seu canvi anyal de pell apareixia com una veritable resurrecció. La serp simbolitzà la joventut eter-

na, la renovació, la salut. El passatge doncs es veu fàcil per identificar la serp amb la Medicina, car ella s'adapta a la concepció que l'home s'ha fet sempre

per aquesta ciència.

Veieu doncs com en el caduceu, la serp té un caràcter augural, màgic, essencialment rel·ligiós.

Davant la parada dels obrers

Les masses obreres, les que treballen amb els múscles i la potència física, tots sabem que han declarat i practiquen parada general des del dilluns.

No volem pas sapiguer el motiu. Ara sota la dolça (?) dictadura Berenguer tot era bellugueix i remenadiça dels politiquets i politiquillos, cacics i cacicots, casinos i casinets, assemblees i reunions, que volien ésser generals, i no passaven de caporal.

Finalment el sentit de la nació, la verdadera força, la puixança certa, EL TREBALL s'ha mogut amb gesta clara i se fa tèmer i es fa sentir.

Els qui no volien o no volen recordar qu ara vivim els temps nous; que el problema humà és d'economia, de treball i de producció, potser obriran els ulls i es donaran compte que per sota la fullaraca de les paraules vanes i llampants hi ha d'alènar quelcom de més sòlid i més positiu que no pas sols els mots de les formes de govern, les actes de diputats i els càrrecs concejils.

Ara és l'empenta del TREBALL qui parla, i amb un llenguatge mut de sons, però ple de significació. Són avui els nous patrons del món que amb la mà tus en a la porta dels antics sistemes i de les caduques distribucions i organismes.

No són pas homes de palla que es mouen, són els tremps d'acer forjats amb la suor i mantes vegades la fam, a l'escola de la dura existència per viure.

Briand ja proposa a Ginebra una gran federació d'Estats perquè s'arribi a la general concòrdia. Briand ja veu més enllà. El problema del viure comú s'ha de resoldre.

Per això truquen a la porta dels vells sistemes perquè els obrin, implantant noves solucions, els obrers a Barcelona i d'altres ciutats espanyoles.

Els escoltaran? Els obriran?

Quan les rescloses no són potentes la rivugada se les emporta.

ACEITES Y GRASAS MINERALES

-- LUBRIFICANTES --

La Comercial e Industrial

Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria. 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

Banca ARNUS

Sucursal de Figueres

Successora d'Evarist ARNUS ♦ FUNDADA EN 1846

Casades de Códol, 15 (Rambla)

CAPITAL: 10.000.000 de PTES. Completament desemborsat

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat de valors de contractació corrent

BARCELONA

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

CASA MARIU: Passatge del Relotge

Empresa de autos GREGORI

Plaza Pi y Margall, 4 FIGUERAS

LINEA DE OMNIBUS: FIGUERAS-ROSAS-CADAQUES — ROSAS-VILAJUIGA — PORT DE LA SELVA-LLANSA
Servicio de automóviles HISPANO-SUIZA—Omnibus para excursiones—Taxis de alquiler— Venta de Gasolina

TELEFONO n.º 30

Gran STOCK de cubiertas y cámaras de las marcas «DUNLOP» y «BERGOUIGNAN» Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «BERGOUIGNAN».

Plisados, Calados y Bordados

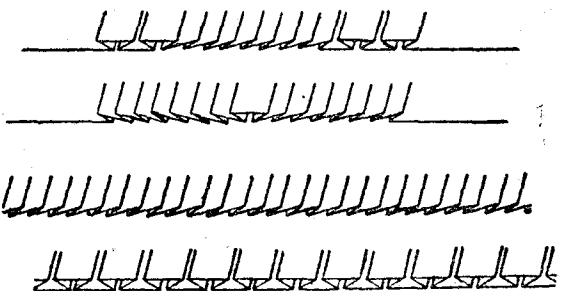
TRABAJOS GARANTIDOS
RAPIDEZ Y ESMERO EN LOS ENCARGOS

MARIA PALLISERA

Juan Matas, 5

FIGUERAS

LICEO "MONTURIOL"

Calle Pep, 9 y 11 - Tél. 166 FIGUERAS

Centro de enseñanza fundado en 913.

Los éxitos alcanzados por este Centro son la prueba más elocuente de la índole de la labor pedagógica desarrollada en él durante sus diez y seis años de existencia.

Excelente presentación.—Profesorado competente, titular.—Seriedad máxima.—Disciplina por conocimiento de la naturaleza psíquica del alumno.

Internos, medio pensionistas y externos.
Clases a señoritas en locales aparte.

El recuit d'aquella pel·lícula

De com pendre les coses del món

per ANASTASI SABATER

En projectar damunt les planes de LA GALERIA, la pel·lícula del dimecres passat amb figuració de personatges nostrats i a l'ambient de casa nostra, no li va plaure del tot a algú.

Ho trobem senzillament lògic i natural; en aquest món «tothom la baixa de la manera que li dona la gana l'escala de casa seva», com deia un conegut figuerenc en rossolar escalons avall.

Volem dir que ja fa dies, i qui diu dies vol dir centúries d'anys, que de l'avior la gent d'ara recorda que hi havia, sobretot, dos il·lustres filòsofs, que l'un es prenien les coses de la vida sempre plorant, i l'altre a riallades plenes i grasses.

Aquests dos personatges eren grecs; que vol dir tant com mestres d'experimentar perfectament les coses. L'un se deia Heràclit; l'altre, Demòcrit.

I no us penseu que anessin tots dos pels carrers donant-se la mà com dos bon germanets.

Quan l'un es passejava a l'ombra dels porxos de l'àgora atenàica, l'altre ja feia anys i panys que geia a l'ombra dels xiprers.

Que tot això vol dir que després d'un temps en venen uns altres, i que a la terra no hi ha pas res de permanent i que no s'escoli cap allà d'on vingué, que és el fang de la bassa.

Vol dir que Heràclit era un ploràniques, que res més feia que somicar; i que Demòcrit era un home ple de coratge i ben animós que al mal temps li plantava bona cara.

El més dilecte, pel nostre gust, dels literats hispànics, Ramon Pérez de Ayala, en parlar de la seriositat, escriu: «Bien que suene a paradoja, en el hombre la falta de seriedad suele ser casi siempre en ponerse demasiado serio, un tomar demasiado en serio lo que no es acaso bastante serio».

Només per un moment imagineu vos fent de revolucionari, o de socialista, tot un senyor gras i rodanxó, ben portat, ben peixit, ben vestit i ben calçat, que s'afaiti dos cops cada dia i que li sobren les pessetes per matar l'estona com vol.

Concretem més; us l'imagineu per

exemple mai en serio a Romanones, tot i pronunciar discursos que ho poden encendre tot?

No, oi?—Doncs, nosaltres tampoc.

Altrament pendre's en serio l'afaitada a alguns comerços de la nostra ciutat, havent tingut la sort, o l'habilitat, de recuperar els gèneres, no és una cosa que fa riure?

Fóra sarcàstic i punyent, si realment aquelles «lagartonas» haguessin reixit en llurs propòsits de fur, fer-hi broma. Però havent les atrapades, tinguent-les a la garjola i amb els gèneres recuperats, no seria despietat acarniçar-se damunt les lleugeres de dits? No seria posar en ridícul el nostre honrat comerç que pot pendre aitals intents d'escamoteig amb un somriure, car té i pot tenir la seguretat de què tota la ciutat vetlla per ell, com així se palesà aquell dia mogut?

Si ja diem que «a les penes punyalades», hem de creure que un petit ensurt se cura amb una riallada.

Ei! però, aixíensem nosaltres; que pel que hem vist, n'hi ha d'altres que voldrien contemplar com tothom s'arrogava per terra amb cara de pomes agres i posant-se les cendres al cap.

Potser trobaríem però que aquesta mena de crítics, per dintre seu, són uns panxa-ampla i amics de Pantagruel; i potser fins trobaríem que no fa pas dues setmanes, i fins diríem en aquella mateixa, que tot fent mofa dels morts i dels vius, s'escarneixen ells mateixos.

Per tot arreu se'n fan de bolets quan plou.

COPIAS A MAQUINA-Perelada, 18, 2.º

De Barcelona

estant

per MIRADOR

Seria veritablement lloable l'interès que demostra tenir aquesta segona dictadura pels problemes agraris, si en lloc de protegir al pagès de la ciutat, fos el

veritable pagès del camp el que en sortís beneficiat. Ara fa poc, volgüent donar una prova de que no descuida oportunitat per fer quelcom en favor de l'agricultor; i perquè es vegi de passada, que de tant en tant es desperta del beatífic somni en que va dormitant; ha donat ordre de permetre la lliure importació del blat de moro, com a mesura protectora, diu, de la riquesa agrícola. La llàstima és però, que precisament coincideix aquesta ordre amb el moment en que la collita de blat de moro es presenta magnífica; i evidentment, al pagès del camp li haurà fet molt poca gràcia, el que s'hagin anat a recordar d'ell, perquè la protecció governamental l'hi representarà una depreciació gran de la collita. Però com que per la gent de dalt; que d'agricultura no saben res més sinó que mercès a ella tenen arbres a La Castellana; els únics agricultors que compten són els de ciutat, i aquests els interessava per les seves especulacions una ordre d'aquesta mena; doncs s'ha donat l'ordre, i contents ells, contents tots els demés. I després que es vagin fent discursos i conferències per a reintegrar la gent al camp!

* * *

La pesseta baixa; les primeres matèries puguen; es plantegen com a conseqüència les primeres crisis industrials i comercials; però vostès escoltin al govern, i es convenceran que estem en el millor dels països, que tot és pau, i que nadem en l'abundància! L'altra dictadura es perdé per massa actuar; però aquesta es perdrà per massa dormir. Però en resum; hi ha dret de tenir que patir tot això, per aguantar a tot postin a una família?

* * *

El nostre aristocràtic batlle, s'ha acostumat a pendre les sessions de l'Ajuntament, com si anés a pendre l'aperitiu al Círcol. Quan considera que ja fa un ratet que seu al silló presidencial, mira el rellotge, i si veu que són els volts d'anar a dinar o a sopar, molt elegantment plega la pipa, i passen-ho bé senyors, perquè se'm refreda el menjar! I allí els deixa que acabin de discutir! Ben mirat però, és l'únic que demostra i que fa lo que tots prediquen; que no éssent d'elecció popular en aquella casa tots hi sobren, puix ell, encara que li vagi és com si no hi fos!

* * *

Les esquerres catalanes han parlat

El Vino de Quina Portolá es el mejor aperitivo

De venta en todas partes

clar—segons diuen—a Sant Sebastià, i han dit als demés republicans: O ens la doneu, o ens la prenem. I després de aquest acte de gallardia, què? Perquè no crec que siguin tant il·lusos d'esperar que un parlament per més que arribi a ésser repblicà, ratifiqui lo que un grup de capitosts els ha promès en vistes a unes eleccions. I menys il·lusos de creure que aquí, si no ens la donen, ens l'anem a pendre. En això ens coneixen més els de fora, que no els mateixos de casa. Crec que tot lo més, no han fet altra cosa que preparar la gran rialla que faran els lligueros, temps a venir, i que ara ja comencen a insinuar per sota el nas.

* * *

«España y yo somos así, Señora»—aquesta frase dels llegionaris de «En Flandes se ha puesto el Sol» és la única que falta al final de les declaracions del modern i quixotesco llegionari Albiñana. Ara, que per dir-la, el llegionari d'abans hi portava un sabre a la mà; els d'ara com que no són capaços de portar-hi més que una canya, per això no es deuen haver atrevit a dir la! Que bé estaria al costat de Mussolini, aquest valent de paraula!

* * *

Ha sigut molt comentada—ja que de un a altre ha arribat fins a Barcelona—la bromada que feren a Roses uns cadaquesencs que hi anaren l'últim dia de la Festa Major, a un simpàtic pare de família figuerenc que tranquilament disfrutava de la festa d'aquella vila. I és que els de Cadaqués, per lo vist, no perdonen les desercions al poble rival, ni per raons de família!

REGIMIENTO DE INFANTERÍA
SAN QUINTÍN N.º 47

ANUNCIO

Debiendo subastar este Cuerpo tres bicicletas, tasadas en 20 pesetas cada una, se pone en conocimiento de los que deseen concurrir a la misma, que tendrá lugar el acto el día 18 del actual en el patio del Almacén de este Regimiento, siendo de cuenta del adjudicatario la inserción de este anuncio.

Copiem d'una fulla que corre a Roses

Una prova de civisme se l'exigeix; és necessari que no et deixis sorprendre la bona fe i que obris amb l'interès que l'assumpte reclama. Te se demana en una forma coactiva, quan no enganyosa, que firmis unes fulles rebatent lo que molt justament va acordar l'Ajuntament referent a la casa Pi i Suñer, o sigui gestionar la compra amistosa de dita casa, i, en cas de fracassar les gestions amistoses, procedir com les lleis indiquen fins arribar a l'expropiació forçosa. Tingueu en compte que tant en un cas com en l'altre aquest assumpte no té que costar una pesseta al Muninipi de Roses doncs ho pagaran els veïns que milloraran les seves finques amb la desaparició d'aquella casa.

Pensa, poble de Roses en la millora que serà l'enderrocament de la casa Pi i Suñer i urbanització de la Plaça de la Constitució. Recorda que encara que es tracti de la casa del doctor August Pi i Suñer és necessari fer valer els teus drets i apoiar als qui defensen els teus interessos, doncs el doctor Pi i Suñer no ha fet per Roses més que uns favors a uns particulars (no gaires), que es consideren junyits i obligats a satisfer els capricis del seu idol i són els que avui faltats d'iniciativa pròpia vos demanen la firma i el defensen.

Poble de Roses! Pensa que el projecte d'aixamplament de la casa del doctor Pi i Suñer va contra els teus in-

teressos materials, i els procediments emprats per l'esmentat doctor Pi i Suñer van contra els principis de llibertat i democràcia, contra l'afecte i estimació a Roses i contra el reconegut prestigi del savi catedràtic i metge: condicions especials que és de lamentar no siguin d'utilitat per la solució armònica a les justes aspiracions del poble de Roses.

Poble de Roses amb harmonia o sense: Fora la casa Pi i Suñer!

Fora caciquisme!

Farmacia Castellví
Plaza Triangular - Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS

Estufas de desinfección a disposición de la clientela.

Medicamentos y Ortopedia

RELLISCANT

per G. BUCH

El temps no respecta res de lo que es fa sense ell. Es per això el perquè els diaris ens anuncien el divorci de la senyora Assollant i el pilot de l'«Ocell Groc».

Aquest maridatge haurà durat un any! La major part d'aquestes menes d'unions no resisteixen pas la prova del temps, perquè elles tenen per origen motius puerils o admiracions que no tenen res que veure amb les qualitats indispensables a l'estabilitat d'un matrimoni.

Vet aquí una damisel·la que té una

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona 22, li ofereix

LAVABOS

calitat extranjera, a

85 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus sense competència.—Concessionari del «Consorcio del Plomo en España».

bonica silueta, una «toilette» encisadora. Ella dansa bé. I ella m'ha fet riure ahir, tota la vetllada, durant el sopar, amb les seves dites divertides i espirituals. Res, jo en faré d'ella la meua companya.

—Esser la muller d'aquest senyor que acaba de fer-se cèlebre, que acaba de guanyar un gran premi! pensa la dami-sel·la O:

—Jo crec que seré ditxosa amb aquest elegant home d'esport que és molt ric, que posseeix un gran automòbil i ostenta uns cabells negres tant curosament brillantats.

Comencen per estudiar els vostres respectius caràcters. Imposen-nos a tots dos una petita prova d'alguns mesos i mateix d'un any enter.

S'han fet fins ara maridatges de conveniència, maridatges d'amor. Ara s'estan fent maridatges d'entusiasme. Però, com no es pot pas seguir entusiasmat tota la vida...

14 d'agost.

TIENDA CON VIVIENDA, AGUA,
GAS Y TODO CONFORT PARA AL-

QUILAR

RAZÓN EN ESTA IMPRENTA

Espectacles

per ZENON

Sala Edison

Con «El Mayor Pecado», que no dió la sensación que por su título era de esperar, —aunque es un film discreto,— contemplamos el «Noticiero Fox», bastante ameno, aunque retrasadito. Y vino «La Estrella del Olimpia», toda una amalgama del presente y del pasado; donde se recuerdan los primeros tiempos del balbuceo incipiente y los fogosos arrebatos de la juventud, con la pasión por la amada; la convulsión de un retorno nostálgico; el terruño, siempre tierno, siempre amado.

Finalmente el incendio apoteósico, abracadabrante con la locura de la capital metalizada; el dinero y el vino, etz. Todo un argumento en una película de postrimerías de verano.

Se vende UNA CASA
CON PATIO

Razón: JOSE VIVES, Subida al Castillo, 24

Cine Jardín

Una bona pel·lícula amb aquell gran Lon Chaney, Ricardo Cortez, Bárbara

Bedford, Johnny Mac Brown i Charles Puffy.

Va entusiasmar al públic. Recordeu Sergio, aquell camperol que en l'aparença representava un desvalgut, tant tímid; i en el fons tant enèrgic? Era Lon Chaney. Valia sols pel treball que ell feia. Segons quals escenes feien eternir, venint les llàgrimes als ulls; sobretot en aquelles en que representava un criat, junt amb el seu company (Charles Puffy).

Hi trobarem però un defecte; que acabà sense donar-nos-en compte, mentre pensàvem que Sergio finalitzaria triomfant, o d'una manera més diferent que no la de aquella escena que acaba en la casa Gaidaroff.

Llur treball, Ricardo Cortez (el capità) i Bàrbara Bedford (la comtesa), el representaren amb elegància.

«Comedia real» l'interpretaren Estelle Brody i John Stuart.

Com!?, altra vegada episodis de guerra? —pensàvem, en veure en primera escena aquells soldats—, però no, que se tractava d'una funció teatral.

Bona presentació per començar! I tot seguit es veu com ja afanen un robí. L'assumpte venia a ésser com el de «Prisioneros de la niebla», del dilluns.

SE VENDE

Automovil «Citroën», 5 caballos, 2 plazas, a toda prueba, por el precio de Ptas 2.000.

Razón en esta imprenta

M. Camps Dalfó

Fábrica de bebidas gaseosas

Exclusiva "Champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

Pasteurizada con maquinaria moderna

La Junquera, 27 FIGUERAS

Banco de Crédito Ampurdanés, S. A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

Manufacturas Cuero Tosas, S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas

Cables, Tacos, Tiratacos y todos los artículos

en cuero crudo y curtido para la industria

Despacho en Barcelona:
AUSIAS-MARCH, 21, PRAL
Teléfono 13874

FÁBRICA EN BLANES
(Provincia de Gerona)
Teléfonos 15 y 32

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 7-Travesía carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler

SPORTS

El "Pàtria" de Saragossa és vençut per l'Unió Sportiva

Confirmació d'una línia d'atac

El Reserva empata amb el Cabanes

Glosari d'esports

El PATRIA DE SARAGOSSA, equip professional que juga el campionat d'Espanya amb els equips asos, sots-campió dels equips aragonesos i quasi eliminador del Madrid F. C., ha sigut vençut en el terreny de l'Unió Sportiva.

El Pàtria ha fet la mateixa fi que en altre temps feren els Espanya de València, Racing de Sama i altres equips considerats per la premsa i federació com a equips classificats entre els bons d'Espanya.

Aquesta victòria unionista ens ha afermat en una idea ja antiga: que a Espanya llevat dels clubs de primera divisió... a tot concedir alguns de segona, tots el altres són inferiors a la 2.ª categoria preferent de Catalunya.

De totes maneres cal reconèixer que els saragossans jugaren amb mantes desventatges en camp unionista, i que per tant fa gairebé impossible jutjar la llur potencialitat en aquest sol partit.

Sortiren de Saragossa el dissabte. Arribaren a Barcelona, a les 2 de la tarda, jugaren un duríssim partit contra el Júpiter i es desplaçaren a Figueres a jugar el segon, mentre els nostres jugaven reposats, en el seu camp i en el seus ambient i públic.

Ultra això el seu millor defensa Gómez va jugar lesionat i mancava a l'equip el seu porter titular.

Tots aquests factors atenuen en part la derrota «patriarca», no la justifiquen però.

Per això fer, hi ha massa distància a córrer entre un equip amateur per campió que sigui, i un equip que figura entre els aspirants al campionat de la península.

Naturalment que es defensaren i que mants jugadors com Gómez, Cruz, Armas, Burillo i Ciordia, ens monstraren bona classe futbolística, però l'equip en conjunt no ens mostrà pas una tècnica superior a l'emprada per nostres joves futbolistes.

Ens aventatjaren això sí en marruleries, protestes i duresa. Les mans en entrar el jugador contrari estaven a l'ordre del dia, i si l'amic Soler havés volgut ésser enèrgic amb els forasters, s'hauria assistit a un esplèndid concert de pito en lloc d'un partit de fútbol.

En Soler obtà per ço darrer en perjudici de la seva actuació arbitral i en benefici del públic. Això li havem d'agrair.

L'equip unionista va presentar-se «au grand complet» que diuen el francesos.

Va distingir-se la ratlla d'atac. Feia molt de temps que no podíem dir altrement.

Potser a la fi s'haurà trobat l'alineació definitiva!?

Ben bé no. Hi ha un lunar que potser amb constància i entrenament podria subsanar-se.

En Claudió no xuta ni per casualitat i no xutant no és fan pas gols. En tot el demés va agradar-nos. En Mas i en Sala i en Faló, molt rebé. Discret Quico, qui sembla que encara no s'hagi desfet de l'època estival. Ço, si; va etzivar un xut, que si no l'atura aquell defensa amb les mans, ni el combregar hi era a temps.

Entre tot plegat treguérem una conseqüència: L'Unió Sportiva, encara té equip i donarà molta feina a la propera temporada.

Els equips que varen alinear-se:

SARAGOSSA

Iborra
Cruz - Gómez (cap.)
Pujana - Costa - Rufo
X - Armas - Burillo - Ciordia - Quirico.

FIGUERES

Brú
Santamaria - Noguer
Medina - Bosch - Madern
Jordà I - Sala - Mas - Pinadell - Jordà II.

ELS GOLS

Inaugurà el marcador l'Unió Sportiva amb un «freekick» d'aquells clàssics de Bosch.

Va igualar el Pàtria, resultat d'un bon xut de Burillo (va semblar-nos offside).

El tercer fou també dels saragossans. Una corner que s'escapà de les mans de Brú.

El quart va marcar-lo l'Unió, cinc mi-

nuts després de començada la segona part. Una escapada de l'ala dreta, xut de Sala amb remat del mateix jugador. Fou estupende.

El quint també el marcaren els nostres. Un xut directe a gol de Bosch, interceptat per un defensa que en lloc d'aclarir fa un ciri. L'arplega Mas amb el cap i marca. Iborra, Mas, Sala i Gómez rodolen per terra.

El sisè el marca el Pàtria d'un bonic xut.

I el darrer el marca en Bosch de penalty indiscutible. A no ésser les mans d'aquell defensa, el gol era inevitable. Tots sabem el que significa un xut de Quico quan es ben enganxat.

GOLS ANULATS (?)

Un de l'Unió i un del Pàtria.

El nostre, per offside, discutible.

El del Pàtria, per càrrega al porter.

CAPÍTOL DE DISTINCIONS

Dels nostres, diem:

Brú, complí bé. Excel·lí en tres o quatre sortides en les quals va posar-hi l'ànima i... el cap. Molt perilloses. Desafortunat en la córner que va costar-li el gol.

Santamaria, no tant bé com en els dos partits anteriors. La seva energia però, posà a ratlle les hosts saragossanes.

Noguer, encara imprecís i insegur. Cap a les acaballes s'anà afirmant, ço que ens demostrà que recuperà la forma.

Medina, força bé, no pas del tot però. Estàvem tant acostumats a no trobar-hi però...

Bosch. Estones de tot.

Madern. El millor i més regular dels seus tres companys.

Mas, Sala i Faló, molt bé. Molt bé i molt bé. Si en Mas segueix així, haurem trobat ço que ens mancava. Tornarem a veure algun xut dels seus.

Pinadell, bé passant i driblant,

Quico, desplicent, però... insubstituible.

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 5 pral.

FIGUERES

En el Reserva vegérem jugadors nous altra vegada:

Caramazona, Vernet (de defensa), Sanjaume i Soms.

Els dos primers ens agradaren molt. Sobretot Vernet que féu un partit magne. Sanjaume, el company d'equip de Sala, és verd, però té condicions i creiem que amb mitja temporada de jugar s'afirmaria.

Soms, ens va semblar regular.

Dels altres, el millor Prats II xutant i marcant gols. Caldria que és donés compte però, que juguen altres companys.

Carreres I, molta voluntat, igual que Rizo i Baró. Peiró, desplaçat en el reserva, i Carreres II, sense feina.

El resultat fou de 3 a 3.

Dos gols va marcar-los Prats i l'altre Baró.

En el Cabanes hi vegérem molta voluntat no exenta de bona pasta. Reixiren Serra (defensa) i Gimbertat que va semblar-nos valor cotitzable.

A MASSANET DE CABRENYS

Massanet F. C., 1. — Ceret, O

Diumenge passat tingué lloc en el camp de Massanet, un partit entre els equips esmentats.

L'únic gol de la tarda fou aconseguit 5 minuts abans de finí l'encontre i aconseguit per en Sabá.

L'equip guanyador era: Llaona-Faig I, Sagné-Palomeras, Faig II, Lluís (segona part Mas)-Rufet (segona part Lluís), Sellas, Vilar, Sabá i Puntunet.

Ramblejant

per KOLIN

■ Quan les cartes no lliguen i els tantos no s'ajusten, cal fer com en Felip de l'Unió. Tallar-se la "coleta" futbolística i anar a pescar amb butiró als marges de la Muga, encara que sigui al terme de Cabanes.

■ Campis! Campis!, encara que la xicota n'arrendi algun de quota, no cal pas migrar.

■ Bufona com ella sola; bonica com els dies daurats, la Carme Budó, saltiro-neja fent que els pardalets que la voregen se quedin fadigats. En coneixem d'ells un, que el cor li plora com una mimosa, en veure-la cada jorn.

■ Si es pel panís!, que no t'atrapis bonica Carmeta!

■ No en direm res ara de la xarmant Elvi.

■ La cosa va en serio, i el papà s'enfadaria.—Altrament en Rocalba és elegant i un jove formal.

■ La Mari cada dia més xamosa; més fascinant. I no pas d'altra manera cal dir-ho; car els tres jovincells que la contem-

Sastreria SANCHEZ

Horno Bajo, 8

FIGUERAS

Invita a su distinguida clientela y al público en general a examinar las novedades de la temporada.

Modelos exclusivos tanto en las telas como en el corte y confección.

plaven sabem que pensaven igual que ara nosaltres.

■ De l'Aigueta a la Rambla hi deu haver, aproximadament, un quilòmetre. Un home que camini naturalment, hi està un quartet. Sabeu, però, quan temps esmerça una noieta graciosa de Figueres? DOS HORES.

■ Oi que us semblarà impossible aquesta declaració?

■ No tant, però, quan us digui que va acompanyada del seu promès.

■ Els pobres habitants de la colecta del carrer de Tapis, com aquell bon home

"en saben una cançó".

■ Es riallera; és blincadissa; és rossa; i viva, com l'estornell. Matinet ja se passeja; matinet ja rambleja, mentre se cuida de la minestra de casa seva i el bon servei. Tant joveneta i tant encisera, els pretendents compte amb tots els dits, i el seu bon pare, és un bon home, fa de sereno i corre de nits.

■ La coneixeu? Cap al carrer de Sant Llätzer entre la Triangular i el Nou.

■ Són els flocs de la joventut; són les arestes que fereixen el cor; són elles les jovenetes fresques i engrescadores com la Rosita Geis i l'amiga, passejant a la Rambla, que és on fa fi, i no empolsa.

■ De temps que la somniem de tant deliciosa com ho és la dolçíssima Rosita Copa.

■ Aquella màgia del seu cos; el ritme del seu esguard, el bronze que matitza els rulls; dele seus cabells, ens feren perdre temps ha la noció del temps, i veient-la, la tantasejàvem; i fantasejant-la, la vèiem.

■ Com que és un encís, voleia massa alt per nosaltres, però.

■ Per què no festeja la moreneta? Perquè no vol acompanyant la Lolita Gratacós? —Tant com li escauria un nostre «branda» que coneixem!

■ Què hi dius Tiago Prats?

■ Per tenir un bell record, no cal com una festa major.

■ Sinó que ho digui la Margarita Margall que guardarà per sempre entre les coses estimadetes aquells records de Llansà.

■ La Carme, per la festa major de Vilabertran es veu que ja en va trobar un

altre perquè va deixar l'últim de recó i per cert que n'estava molt enamoratíssim, donant-li cartaçons. Només hi va ballar-hi un tal Llagoster tots els balls..., menys el de ram.

■ Si voleu més detalls, demaneu-ho a en Carreres.

■ A la Catalina li agraden molt els nois de Port-bou perquè tots porten «sabata baixa i mitjons de fer patir» i a tots els va castigant, com també a algun de Figueres. No hi ha com ésser guapa.

M. Morlius

MÉDICO

Juan Maragall, 1

-- FIGUERAS --

■ Sentíem una viva discussió; un acalorament; una passió.

■ Eren dos xicots que s'esgargamellaven en convencer-s l'un a l'altra de quelcom de molt jugassó i d'envejable.

■ No en duptis pas deia l'un, que com la "nina" de can Ferrer no en sé veure cap de més formosa; cerca i roda, i ja em diràs què.

■ L'altra replicava: Però als Magatzems Sala tenen un "bibelot" preciós.

■ I així prosseguiren; mentre que nosaltres encuriósits passàvem pel davant de la casa Ferrer per badar als aparadors. I als aparadors no sabíem veure-hi la formosa nina que tant disputaven els dos xavals ramblegistes. Cintes de colors, molts altres gèneres; però nina, cap! On serà? Alló era un trenca caps, però, de sobte sortí de la botiga tota una beutat; era la Paquita. Llavors compreguem la discussió. La bella nina, era Paquita; i ben cert, car en aquell moment apareixia com nova creació poètica.

■ No ens fou llavors difícil entendre que el bibelot a que se referien havia d'ésser la gentil pubilleta de don Baldomero. I així fou com a nosaltres se'ns plantejà també el problema d'aquells dos discutidors. —Quina era la més bonica?!

■ Ja està; totes dugues per no quedar amb una.

■ Parc de la plaça Salmeron. Lloc retirat de la vida ciutadana, delitós jardí minúscul i fresc on les parelles—Vernet i Cia.—s'hi diuen els dolços mots que són els més transcendents del món...

Conoce Vd. señora,

los productos del tocador, Crema, Polvos

◀ MALACEÍNE ▶

De no conocerlos, haga un ensayo y tenga la certeza de que los adoptará, pues no tienen rival para dar a la tez un afelpado y finura muy cautivadores.

De venta en todas las buenas Perfumerías

■ D'una escala de la Rambla surt un colomet. No és pas un dels orfes animacions abandonats que pidolen, no. És precís, però, que rectificuem: és una colometa, tota blanca i delicada, amb una franja

negre al cos.

Qui és?

Qui ha d'ésser sinó la gentilíssima Carmeta que se'n anava a trobar la seva parella, que era un xic més avall?

■ La Festa de Vilafant ens va privar d'admirar la penya deliciosa que mai falla. Què hi farem! Més mal de cap tindran a casa la simpàtica Mercè que nosaltres!

■ La tardor ens porta noves rialles nous esclats, noves formes i noves mirades. Al reintegrar-se les belles donzelles a la "seva" Rambla, pensem nosaltres en els dies dificultosos de l'estiu, en què miràvem, miràvem i no vèiem...

CHICO O CHICA para aprendiz se necesita en la PERFUMERIA MONEGAL.

■ Dimarts:

—Iràs a Vilafant demà?

—No ho sé.

—No ho saps? Però si hi haurà la Lolita!

—La Lolita? sí, però no balla.

—Com, no balla! Això són cuentos. Si li demanes ben demanat, com l'any passat...

—Sí, però... si sabessis el que em va costar! Les dones són talment com els sants del Cel. S'han de pregar!

NOI O NOIA per aprenent es necessita a la PERFUMERIA MONEGAL.

■ No hi ha com tenir palica! Sinó escolteu con en Miquel Vila, de Vilafant, amb aquella seva gràcia que Déu li ha donat per embabecar, en tenia entretingudes i no donant-se compte del xopineig que el roixim feia, a un estol de més de vuit donzelletes encarametllades amb ell. De "xops" d'aquest se'n poden pendre.

NOTAS

De la COMARCA

DE LA JUNQUERA

Heu passat la nostra festa major. Els llibres de notes s'han omplert d'adresses de damiselles «flexades» pels nostres capitans festejadors.

—L'Enriqueta (la Rossa), està més contenta que mai, les festes majors li proven, però es retirà de bona hora o sinó trobarà la porta tancada.

—El nostre benivolgut Honest Puigvert ha retornat al seu treball, després d'un mes d'estiu. Que vagi amb cuidado que, des de que està entre els «maños» i veu corrides de toros, s'ha tocat molt «torero».

—No volem dir res de la Pietat Condom, aquella moreneta d'ulls com dos focus de «Rolls», perquè si s'enfada i ens mira...

—Són bonics uns ulls negres i grossos, però tant com els de la Lola Picamal, que, quan miren fan venir ganes de cantar una estrofa d'aquell tango:

«Tengo miedo de tus ojos...»

Picamal, no ens miris d'aquesta manera, que ens fas mal.

—El nostre amic Pere Darner ha fet les paus amb la seva xicoteta de les renyines que varen tenir abans de la festa. Està clar, com que ara ja són fora les forasteres.

—Es celebrà el dimarts de la festa major una gran carrera ciclista, a la qual hi prengueren part 5 corredors, donant 10 premis als 10 primers «routiers». Està clar d'aquesta manera fins el nostre volgut amic Prudenci Raynal guanyà premi molt gros, tot i haver

trenat el para-fangs — (havia posat para-fangs perquè el temps senyalava pluja).

—Feliciem coralment a la benivolguda Maria Martimort, per les paus fetes amb el xicot, després d'una infinitat de temps de fer «morros».

—I sempre la mateixa...

«Quand vous serez ma femme Madame...»

Ribera, canta una altra cosa, que de tant cantar francès ja no em recordo de la llengua catalana.

—Ai... Ai... Ai... ja ha tocat a dalt la porta, el xicot. Prou que l'avisem a en Jaume Garriga, però es tan llarg que toca a tot arreu.

C.

Kiosko de tota mena de diaris, revistes, etc., per a vendre a Port-Bou.

Raó: F. COROMINAS.—Carretera de Roses, 24.—Figueres.

DE LA CIUDAD

EN la mañana de hoy han sido recogidos en la vía pública por el lacero municipal tres perros vagabundos.

PARECE ser que vendrá a dar una conferencia sobre tema republicano, el valioso líder Sr. Barriobero.

LA Alcaldía de Armentera anuncia la subasta relativa a la enajenación de la finca rústica propiedad de aquel Municipio, nombrada "Solar de les Escoles", bajo el tipo de 5.500 pesetas.

:- ENSEÑANZA DE IDIOMAS :-

Mecanografía. Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

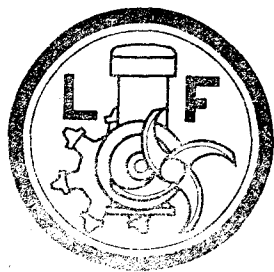
Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

LA Comisión permanente de la Diputación ha acordado ampliar hasta el día 31 de Octubre próximo la recaudación en período voluntario de las cédulas personales de esta provincia.

HEMOS tenido la satisfacción de saludar al amigo y compañero don Joaquín de Careaga, convaleciente de una enfermedad que le retuvo alejado de sus habituales ocupaciones.

Celebraremos que la convalecencia se convierta en franca mejoría.

Tallers de fundició construccions mecàniques

MOTORS A BENCINA OMNIUM-FITA a refredament per aire
GRUPOS MOTO-BOMBES :: ELECTO BOMBES :: NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES

Empreses de construcció d'obres
per tot arreu

Tomàs Espigulé

Projectes i
presupostos

Lasauca, 10 : Figueres (Empordà)

LAS prácticas deportivas, cada día más se generalizan.

El viernes, entre once y doce de la noche, un bien nutrido grupo de jóvenes se ejercitaban en la práctica de las carreras a pie.

Uno de ellos tuvo empero la desgracia de ir a besar el suelo con las narices frente al café de Europa, después de la salida que se dió a la altura de la Central Telefónica.

Nosotros proponemos al Ayuntamiento, que vista la afición, establezca pista de ceniza, al objeto de evitar la posible lastimación de tan importante órgano, sobre todo para el próximo invierno.

Sino como compensación, que se otorguen copas callejeras.

RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA

Bernardo Abenza

(Sucesor de Jerónimo Batlle)

Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión.—Taxímetros.—Contadores kilométricos.—Voltímetros.—Gramófonos. Todas las reparaciones son garantizadas

Rutlla, 27 FIGUERAS

TENEMOS quien asegura candidatos para los distintos distritos de la provincia, y así escribe "El Bisbalenc", de La Bisbal, a este respecto:

"Es dóna ja com un fet la presentació per aquest districte de la candidatura del senyor Salvador Albert, diputat per La Bisbal des de l'any 1910.

Fora d'aquí sembla que per Olot lluitarà Francesc Cambó, apoiat per elements valuosíssims del districte, i, en front seu un monàrquic i potser, un significat esquerrà. A Vilademuls, apoiat per la Lliga, el senyor Mateu i Pla. A Girona lluitaran monàrquics i republicans, creient-se que els catalanistes no presentaran aquesta vegada candidatura. A Santa Coloma de Farnés hom dóna per descomptat el triomf de Ventosa i Calvell. A Torroella sembla que serà Carles Badía el candidat regionalista i a Figueres hom parla de Sunyol, Isern Dalmau i Quintana de León. El Baró de Viver, l'alcalde de Barcelona en temps de Primo de Rivera, vol presentar la seva candidatura per un districte gironí."

Y aunque en la designación de don Salvador Albert pudiera ir acertado el "notista" del colega "El Bisbalenc", estimamos empero que fantasea excesi-

Consultori Mèdic-Quirúrgic JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES - - - MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL - - CIRURGIA DELS OSSOS - - DIAGNÓSTICS

Traslladat: Plaça Constitució, 7, pral.

G I R O N A

vamente al suponer que Figueras pueda ser palestra para señores como Suñol, Isern Dalmau y Quintana de León. Andaría más acertado si supusiera que los que lucharán puedan ser don Juan Casanovas Maristany, desterrado a París durante el período dictatorial, como socialista republicano, o en su defecto el prestigioso y popular catedrático normalista, don Miguel Santaló. También alguien afirma, con visos de fundamento, la posibilidad del doctor Pi y Suñer apoyado por la Lliga de Cambó, lo que se hace desprender de una entrevista que se dice mantenida en la mansión de Recasens entre los señores duque del Infantado, marqués de Camps y doctor Pi y Suñer. De ser este último el candidato, seguramente lo presentarían el señor Puig y sus amigos.

La designación de un verdadero republicano también nos afirman que se hará en Asamblea comarcal, a cuya acudirán representantes de todos los centros republicanos organizados en la comarca.

Como independiente se señala el nombre del señor Camps y Armet, propietario.

Tampoco está desechada la posibilidad de que se presenten uno u otro de los dos hermanos señores Xirau (don José o don Joaquín) ambos catedráticos de la Universidad de Barcelona, con carácter republicano socialista.

De los restantes distritos tenemos parecidas impresiones en cuanto a la cantidad de pretendientes.

Fuere como sea, es de ver que hay verdadero afán de llevar representantes al futuro Congreso.

Cuando sea firme la designación, LA GALERÍA tendremos a gran honor facilitarla; entre tanto, todo son cábalas.

COMPRESUS CALZADOS EN
"EL GLOBO"

LAS gestiones realizadas por la activa Comisión organizadora del "Billar-Club-Figueras" de la que forman parte los señores Navarra, Miravittas, Bassagañas, Mercader, Vila, Baró y Camps, están en plena fiebre de actividad, siendo segura la venida del campeón español Sr. Raimundo Vives, para ultimar los detalles finales concernientes a la próxima inauguración de dicha entidad.

Continúa abierta la lista para todos los que deseen asociarse a la misma en el Café "Novedades".

Aficionados al billar: ¡INSCRIBIROS!

LLIBRERIA PER A VENDRE

A PORT-BOU (MOLT BONA)

INFORMES: F. COROMINAS, Carretera de Roses. 24 — — FIGUERES

EL Gobierno civil ha recibido el siguiente telegrama circular del ministro de la Gobernación respecto al transporte de carnes:

«A fin de regular y dar garantía higiénica a carnes que circulan en Municipios fronterizos de esa provincia y que pasan frontera con grave peligro sanitario en consumo otra nación y descrédito servicios nacionales, exija V. E. terminante y rigurosamente que carnes foráneas que circulen en esa provincia, tanto para el consumo de la misma, como para consumirla fuera del país, vayan acompañadas de los requisitos sanitarios legales, sobre todo, certificado del Director del matadero de haberse sacrificado las reses en el municipal, con el del Inspector Veterinario que efectuó el reconocimiento en vivo y microscópico; que el transporte se verifique en departamento cerrado fácilmente esterilizable, sin que puedan las carnes ponerse en inmediato contacto con otros elementos; irán envueltas en lienzo blanco con precinto del Municipio de procedencia y declaración del destino de la misma.»

CON todo y los desvelos de última hora a que se prodigó D. Mario Gelart, el infatigable organizador de grandes festejos en nuestra ciudad, no pudo conseguirse una recuperación que llenara el vacío producido por la repentina indisposición del divo Lázaro que el domingo debía cantar en la Plaza de Toros con la representación de Marina.

Lamentamos vivamente la suspensión de la magnífica coyuntura que nos habría facilitado oír en Figueras la potente voz del gran cantante.

Banco de Crédito Ampurdanés S. A. FIGUERAS

BANCA — BOLSA — CAMBIO
Negociamos los Cupones
de la deuda Amortizable 5 %

VENCIMIENTO SEPTIEMBRE

NUESTRO amigo el profesor don Miguel Santaló dió una conferencia en el "Centre Federal de Llançà" sobre "Deures immediats de les organitzacions republicanes", el sábado pasado.

Conocida es la valía de tan austero militante para decir que mereció el desarrollo de la peroración nutridos y merecidos aplausos de todo el vecindario que llenaba el local del Centro.

SE VENDE

un auto-camioneta en bon estat. Donaran raó en aquesta Impremta.

EL Partido Republicano Radical Autonomista de la Provincia de Gerona convoca a todos los Comités comarcales, locales y delegaciones de toda la provincia, a la Asamblea General que tendrá lugar el día 21 del actual, a las once de la mañana, en el café Habana (calle de la Cort-Real) en Gerona, para constituir la oficina provincial del Partido, el Comité de dicha capital y quedar definitivamente nombrada la Junta provincial.

Por la Comisión reorganizadora invita Manuel Albalat.

Visado por la censura

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)
Teléfono, núm. 14

Figueras

AYER se celebraron solemnes funerales en sufragio del alma de don Miguel Puig Sudriá, fallecido el 24 del pasado.

Con tal motivo, la distinguida familia Moreno-Puig ha visto testimoniada una vez más la cariñosa simpatía de que goza y el sentimiento de los amigos ante la aficción por la pena que les atribula.

EL GLOBO

ES LA CASA MEJOR SURTIDA
EN EL RAMO DE CALZADO

EN el Port de la Selva, tornant de pesquera la barca de bou «Mer ceneta» i en saltar a terra la tripulació, brollaren sobtadament flames de l'escotilla de popa.

La població, ben alarmada per l'accident, hi va córrer tot seguit, apagant el foc i salvant l'embarcació.

El sinistre se produí a les set del vespre del dijous.

Millor que no fos res.

Libreria Batllosera

LLIBRES
LLIBRES
LLIBRES
Enginyers, 3 Figueres

EL dijous passat es reuniren a Port de la Selva, els senyors Plana, Cairó, Guillamet, germans Cervera, pvres., Macau (Frederic), Alfaras, Paltré (Demetri), Macau (Josep) amb l'enginyer don Josep Oriol, tots de la Comissió d'Amics de Sant Pere de Roda.

Acordaren convocar tot el poble per anar de dret a la construcció del camí que porti al venerable i xacrat monestir, un dels més bells indrets de la terra, però mentre gestionar d'aconseguir que del camí se'n faci una ampla carretera.

I per no perdre el temps, gairebé tots aquells entusiastes se'n pujaren fins al cim on són les ruïnes, per a millor execució i distribució de l'obra a fer.

L'enginyer senyor Oriol explanà el seu projecte ple d'optimisme i molt ardit.

Celebrem per endavant, l'èxit de aquells amics.

COMPANÍA DE SEGUROS
trabajando Ramos Incendios y Transporte, desea Agente local.

Escribir a ALFONSO SADURNÍ, calle Nueva, 14.—FIGUERAS.

EN Barcelona, y en su morada de la calle Muntaner, ha fallecido cristianamente D.ª Bernardina Castells.

En tant afectiva circumstancia testimoniamos a la familia, particularmente a su sobrino y compañero nuestro, Jaime Alfaras, sentido pésame.

SE DESEA ADQUIRIR
HISTORIA DE ESPAÑA DE DON FRANCISCO PI Y MARGALL

Libreria BATLLOSERA Ingenieros, 3

Tip. IDEAL. Muralla, 4 Figueras

Banco de Figueras

de L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS —
CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA

Casa de Confianza, Economía y Reserva

LUBRIFICANTES

“SILKOIL”

LOS MEJORES

La millor tuberia a pressió

URALITA

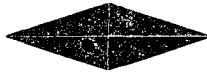
AGÈNCIA I DIPÓSIT
PER ALT EMPORDÀ

SALVI FÁBREGA
LASAUCA, NUM. 20 00 FIGUERES

Droguería Pérez Perxés

Sección fotográfica

LA CASA DEL AFICIONADO

Productos fotográficos

Gevaert • Agfa • Kodak • Hauff

Aparatos desde 24 pesetas • Facilidades en
la compra de aparatos • Trabajos de laboratorio

Positivas • Ampliaciones • Virajes

**Se revelan gratis los rolos, placas y film-packs, comprados
en esta casa**

PRECIOS ECONÓMICOS

Calle Gerona, 9 = FIGUERAS

Figueras, 17 - 9 - 30.

Sírvase recortar el adjunto

CUPÓN - VALE

la presentación del cual le dá opción para
el revelado gratis de un rolo.

CADUCA A LOS OCHO DÍAS